

Levelek és emberek

Veszekedő asszonyok — Egyoldalú ítélet — Új háztulajdonos

»Kérem Önöket, segítsenek, nézzék meg, mi az igazság a...«

Majdnem kiírtam az utca nevét és a házszámot, pedig a levélíró arra kért, ki ne tegyük az újságba, mert el akarja cserélni a lakását és akkor esetleg nem tudja. Így viszont hogyan segítünk? Privát döntőbírók legyünk titokban? Ez nem a mi mesterségünk, node a panaszos levél szerint a mellette levő lakó megkészeríti az életét — lássuk a helyzetet!

Azt mondja a panaszos szomszédja:

— Ha bennünket hallgat meg, nekünk ad igazat, ha őket, akkor nekik. Nehéz ezt eldönteni.

Ez a józan férfibeszéd. Az asszony nem is tagadja, hogy többször összeházalkozott a panasztevővel: szórta az áldást egymás fejére. Ki tud itt igazságot tenni, hiszen nincs senki, aki lecsillapítaná a »fehérlépet«.

Mégiscsak akad: a panasztevő férje. Az udvarban találtam rá. Nem tudott arról, hogy felesége írt a szerkesztőségnek.

— Nem kellett volna — mondja véleményét —,

megoldjuk mi a helyzetet: elmegyünk innen lakni. A háztulajdonos is beleegyezett már, elcseréljük a lakást. Úgy látszik, nem férünk egymás mellett.

— Miért nem?

— Mert az asszonyok vesznek.

— Nem lehet egymásnak kezét nyújtani? Egyszerű az egész. A politikások nagyobb ellentétek ellenére is tárgyalnak...

— Igen, igen, de ez nem megy...

Itt a baj: amikor az emberek kötik az ebet!

»Mindhármunknak gyereke van, kicsi, másik picit, és a volt háztulajdonos általánosan ordítózik a gyerekekre.«

Tényleg előfordul a József Attila sugárút 13. alatt, hogy rászól a gyerekekre, mert azok csintalanok. Persze, a három anya sem hagyja magát, akkora patáliát csapnak időnként, hogy csak úgy zeng a ház — de erről nem írtak leveleket. Egyoldalúan pedig nem lehet ítéletet mondani. Mégiscsak az lenne a leg-

jobb, ha keresnék egymás között a békességet az acsarkodás helyett.

Nehéz a lakáshelyzet, s ha valaki valakiről megtudja, hogy két lakással is rendelkezik, persze, hogy nem hagyják szó nélkül. Nyilván a jószándék, esetleg a másokon való segíteni akarás indította a levélírókat arra, hogy közölje a szerkesztőségnek: »A Tolbuhin sugárút 28. alatti egyik lakrész körülbelül egy éve le van zárva. A tulajdonos nem költözik be, mert a parketta még hiányzik. Ugyanakkor a mellette levő házban van a tulajdonosnak lakása már 20 éve...«

Enyhe tévedés van a dologban, mert a Tolbuhin sugárút 28. KIK-ház, de valóban ott lakik a mellette levő kis magánház tulajdonosa — testvérjével. Öten, három szobában, a testvér nagylánya most megy férjhez és a fiatal pár is oda költözik. Szeretnének kényelmesebben lakni és a tulajdonos, amikor készen lesz a parkett, beköltözik saját házába. Ha módja van, miért ne tehetné?

Markovits Tibor

Villanyszámla: 700 ezer forint Vizdíj: 2 millió 400 ezer

A háziasszony méltatlankodik, ha villanyszámlája az előző hónapoz viszonyítva néhány forinttal több. Ilyenkor takarékosra inti a család tagjait, figyelmezteti őket, ha égvé felejtik a villanyt a melléképületekben. Sajnos, a közesség pénzével már nem törődnek így. Aki éjszakánként gyakran jár a szegedi utcákon, szemtanúja lehet, hogy jóval kapuzárás után még égnék a villanyok a lépcsőházakban, a fászpincékben.

Ez a felelőtlenkedés komoly ezresbe kerül az államnak. Mert például a Szegedi Ingatlankezelő Vállalat 1961-ben 483 ezer forintos villanyszámlát fizetett. 1963-ban ez az összeg már 714 ezer forint volt. És, hogy mennyi lesz az ideje? Erre is lehet következtetni, hiszen az év első negyedében 712 ezer forintos villanyszámlát egyenlített ki az IKV.

A fokozottabb takarékoság jegyében hívta össze a vállalat a házfelügyelőket.

Elsősorban ők mutathatnak jó példát a bérlőknek a takarékoságban. De ahogy a házfelügyelők beszámoltak, néhány bérlő is jelentősen emeli a villanyszámlát. A kapukulccsal rendelkező lakók rendszeresen égvé hagyják a villanyt, de ugyanez tapasztalható a pincékben is.

A villanyszámla összegénél is lényegesen többet fizet az Ingatlankezelő Vállalat a vízműveken. 1961-ben a vízdíj 1 millió 920 ezer forint volt, tavaly pedig már 2 millió 400 ezer forint. Ez a szám bizonyítja, hogy a bérlők pazarolják közös kincsüket, a vizet. A házfelügyelők véleménye szerint sok lakásban rossz a vízcsap, a fürdőszoba és WC-berendezés, s többszáz liter víz folyik el feleslegesen. Az udvari vízcsapokat nem győzi javítani az ingatlankezelő vállalat.

Ezért az ingatlankezelő vállalat elrendelte, hogy a házfelügyelők rövid időn belül valamennyi lakásban ellenőrizzék a berendezéseket, s ahol hibát észlelnek, szólítsák fel a bérlőket annak megjavítására. Határozat született arra is, hogy a felelőtlen bérlők a villanyszámla és a vízdíj költségeinek egy részét is kötelesek megtéríteni, ha gondatlanúságuk miatt többletköltség jelentkezik.

Építészeti konferencia Magyarországon

A Magyar Építőművészek Szövetségének székházában szerdán sajtótájékoztatót jelentettek be a szövetség vezetői, hogy a nemzetközi építész szövetség felkérésére Magyarországon rendezik meg a III. ipari építészeti konferenciát. Június 1-től 10-ig a világ leghíresebb ipari építészeti találkozója a konferencia budapesti és tihanyi ülésszakán. Eddig 28 országnak csaknem 100 neves építész jelentette be részvételét.

Megjutalmazott vöröskeresztes szervezetek

Szerdán a Magyar Vöröskereszt székházában értekezletet tartottak a megyei és fővárosi kerületi vöröskeresztes titkárok. Rostás István főtitkár tájékoztatója végén bejelentette, hogy a Vöröskereszt Országos Elnöksége megjutalmazta az elmúlt évben legeredményesebb önálló egészségügyi felvilágosító és propaganda tevékenységet kifejtett megyei és kerületi szervezeteket. 5000—5000 forintos első díjjal jutalmazták a Vas megyei és a budapesti IX. kerületi szervezetet. 4000—4000 forintos második díjat kapott a Baranya megyei és a Tolna megyei szervezet, 2500—2500 forintos harmadik díjjal tüntették ki a Vöröskereszt Hajdú-Bihar és Heves megyei szervezetét. (MTI)

Major Jenő hagyatéki kiállítása

Egy-egy tárlatunk megrendezése, illetve megnyitása, ahogy mondani szoktuk, piros betűs ünnepet jelent helyi képzőművésztünk életében. Major Jenő hagyatéki kiállításának jelenlegi létrehozásakor sincs ez másként. Mégis úgy érezzük, hogy örömlébe ezáltal bánat is vegyül. Mert, akik e vonzó szerénységű művészt ismerték, azok tudják, hogy az ő halála árán gyönyörködhetünk most magas színvonalú — a hozzá közelálló kollégáknak is meglepetést nyújtó — gazdag kiállításában.

Ritkaság számba menő alkotói igényessége és ezzel párosuló szemérmes magatartása ugyanis nem engedte meg semmiféle, általa ideológiai vélt kitarukozást. Önmagával szemben támasztott szigorú mércéje útját állta, hogy kiforrásban levő elképzelései, de vázlatosságukban is tömör mondanivalójú tanulmányai nyilvános bemutatásra kerüljenek. Nem az elcsúszott, félkész eredmények embere volt ő, hanem a problémáival teljesen megküzdő festő, aki mély, komolyan állt feladatához. Így bármennyire is torzónak hat életműve, minthogy fiatalon, negyvenöt éves korában hullott ki az eszet kezéből — piktúrája mégis beteljesedett lett tartalommal, kifejezésbelileg egyaránt, éppen az ő munkásságát jellemző példamutató hivatásérzet és puritán egyszerűsége törekvő embersége révén.

Humánuma iránti őszinte tiszteltünk és művészi helytállásáért kijáró nagybecsülésünkön fakadóan e néhány sor keretében aligha foglalkozhatunk őt megilletően piktúrájával. Nem is szólva érdemes rajzpedagógiai tevékenységéről, mely ábrázoló gyakorlatával szervesen összefüggött.

Végigszálva kiállításán, megállva egy-egy kitűnő olajfestménye vagy temperája előtt, az a benyomásunk támad, hogy művei által részeseivé válunk olyan valóságélményeknek, melyek az élet változatos jelenségeit sokrétűen tükrözik. Alkotásainak már a címei is — mint az Utazás előtt, Szerelme, Kirakatnézők, Tiszai strand, Múteremben, Kendergyár, Országút, Család, Falurészlet stb. — elárulják, hogy a művész érdeklődése mennyire kiterjedt volt. Figyelő szemével meglátta azokat a jellegzetes momentumokat, melyek napi életünk és környezetünk mozaikszerepű összetevői. Gyors

kézzel rögzített vázlatai mégsem riportszerű feljegyzések, hanem leszártan tömörök, de emellett rendkívül friss hatásúak, az élmény közvetlen heve érződik rajtuk. Téglavörös, szilvavörös és okkersárga színei ezüstös tónusban tartva válszerűen csengenek össze. Világos koloritjával sugárzó fényt, levegős teret hoz létre képein, melyeknek tüzelő színpásztáit biztos szerkezettel fogják közre a gyorsan beléjük rajzolt kifejező erejű grafikusvonalak.

Búcsúzásként — mint-hogy e tárlatát is szeretetteljes búcsúzásként rendeztük meg a Budapesten eltemetett Major Jenő örökül hagyott műveiből — rápillantunk a művész önarcképére, melyről egy fiatal, fehér köpenyes, szemüveges férfi tekint maga elé gesztustalan egyszerűséggel, a hivatástvallalók életmeghatározó felelősségtudatával. Vele szembenézve leszünk egyre bizonyosabbak, hogy korai halálával kétségtelenül súlyos veszteség érte helyi képzőművészetünket. Mutatja ezt mindennél beszédesebben nemes patinájú hagyatéki kiállítása, melynek maradandó értékű alkotásai kijelölik az ő méltó helyét Szeged megújuló festészetében.

Szelesi Zoltán

Drága csokoládé

Népszerűek lettek Szegeden az önkiszolgáló boltok. Az egyik legnagyobb, a Szechenyi téri 8-as, óriási forgalmat bonyolít le. A sok vevő között akad néhány magáról megfélekedező, s csábításnak engedve nem a bevásárló kosárba rakja az árut, hanem a zsebébe, vagy éppen kezébe. Az utóbbi időben elszaporodtak a lopások ezekben az üzletekben.

A kereskedők a kerületi tanácsoknál jelentik fel a tetteseket. A szabálysértési előadók ítélik meg a felelőtlen vásárlók felett. Így született meg néhány határozat. Nagy Lászlóné Szeged, Kelemen utca 11. szám alatti lakos, például február 14-én, az Elelmiszerkiskereskedelmi Vállalat 5-ös számú boltjából 1 tábla csokoládét akart

Négy kerékpár NÉGY GAZDÁJA

Amikor reggel négy órakor sikoltón felberreg a vekker, most már egyszerre négyen ugranak az ágyból, hogy munkába siessenek. Tavasztól egészen a hideg tél beálltáig egymás mellett vagy mögött haladva kerékpáron gyűrnek maguk alá a kilométereket. Indulnak a Zsemlye lányok a munkába, meg alig egy éve velük tart egyikük férje is.

Ilona

— Amikor tizenegy évvel ezelőtt idejöttem dolgozni, még a nővérem, Erzi is idejárt. Ő nem maradt sokáig. Három év után kilépett. Nem bírta az éjszakai munkát.

De Zsemlye Ilona — ma már Forrai Alfrédné — úgy látszik, s azt is mondja: örökre eljegyezte magát a gyárral. Tizenegyedik éve dolgozik a textilművek csérelőjében. Szinte még gyerek volt, amikor idekerült. Néhány hét alatt kitanulta a szakmát, és azóta dolgozik becsülettel. Sőt! Az üzem egyik »munkásszervezője«.

— Amikor bővítették az üzemet, gondoltam, idejöhötnék a húgaim is. Rendes hely, megbecsültek az embert.

Magdolna

Igy jelentkezett aztán munkakönyvvél a kezében két évvel ezelőtt Zsemlye Magdolna is a vállalat munkahelyére, mint a vállalat munkahelyi osztályán. Tanulósokdott egy évig, de ma már felnőtten dolgozó nő.

— A múlt hónapban többet kerestem, mint én! — Nem sérelmes, inkább tré-

fálkozó, vagy egy kicsit büszke is Ilona hangja.

— Mennyit kell ebből ha-zaadnod?

— Most még semmit. Egyelőre ruházodom. Heten vagyunk testvérek, nagy »flancra« nem jutotta sohasem.

— Most vett magának egy háromajtós szekrényt is. — Szól közbe Ilona, hogy bizonyítsa: jó helyre teszi a hűgá a pénzt. Nem szórja haszontalanságokra.

A férj

Baktórol járnak be a Külterület 25-ös számú házból. Ide költözött a fiatal férj is. Kitanult szakmája az asztalos mesterség, de hogy egy helyre járhasanak, otthagyták a régi munkahelyét, s eljött vetélőjavitónak a fejlődő üzembe.

— Mint vetélőjavitó, állandóan délelőtt dolgoztam. Rövidesen egy műszakba kerülünk. Beiratkoztam egy tanfolyamra, szövődei segédművezető lesz.

— És a reggelentem induló három bicikli mellé került egy új is néhány hónapja.

Margit

Zsemlye Margit ipari tanuló a dorozsmai telepen. Jókedvű, szép kislány. Ő már »megjárta« az üzemet, van hasonlítás alapja, így bizvást hihetünk neki, amikor így nyilatkozik:

— Sokkal jobb az itteni kollektíva, mint a régi munkahelyemen. Szeretek itt dolgozni.

Amikor már a nagyszövődében ügyel gépeire, s háromműszakos munkánójje lesz az üzemnek, természetesen őt is abba a műszakba kéri, ahol már a többiek vannak.

— És akkor már nemcsak reggelente, hanem mind a három műszak előtt egyszerűen indulhat útnak a négy kerékpár és négy gazdája a Külterület 25-ös számú házból a szegedi textilművek kapujáig, munkatermeibe.

M. E.

Elektronikus igazságszolgáltatás

New York állam igazságszolgáltatási apparátusa elektronikus számítógéppel bővült. A gépet nyolc hónapig oktatták »a jogi tudományokra«, pontosabban szólva, megtöltötték emlékezetét az állami bíróság tárgyalói ügyek garmadájáról szóló információkkal. Ezután a géppel csak közölni kell a megvizsgálandó ügy adatait, s három perc

műva az elektronikus jogász percenként 920 soros gyorsasággal ontani kezdi a hasonló ügyekre vonatkozó nyomtatott információt. A gép néhány perc alatt elvégzi azt a munkát, amelyhez régebben két szakképzett jogász egyhavi munkájára volt szükség. A bírák részletes anyagokat kapnak arról, hogy hogyan döntöttek hasonló helyzetekben elődeik.